

Prof. Witold Klonecki

(1930-2012)

Witold Klonecki urodził się 28.09.1930 r. w Tczewie. W 1955 r. ukończył studia wyższe na kierunku matematyka Uniwersytetu Poznańskiego. W 1963 r., na podstawie rozprawy *O funkcjach fenotypowych*, obronionej przed Radą Naukową Instytutu Matematycznego Uniwersytetu Wrocławskiego, uzyskał stopień doktora nauk matematycznych. Jego promotorem był prof. Julian Perkal. Stopień doktora habilitowanego nauk matematycznych otrzymał w 1970 r., uchwałą Rady Naukowej Instytutu Matematycznego PAN, za rozprawę *O identyfikowalności mieszanych rozkładów złożonych rozkładów poissonowskich i pewnych losowych mechanizmów karcinogenezy*. W 1983 roku uzyskał tytuł profesora nadzwyczajnego. Był zatrudniony w Uniwersytecie Poznańskim (1954-58), Uniwersytecie Wrocławskim (1959-63), a następnie w Instytucie Matematycznym PAN. W roku 1992 podjął pracę w Instytucie Matematyki Politechniki Wrocławskiej na stanowisku profesora, a od 1996 r. na stanowisku profesora zwyczajnego. W 2000 r. przeszedł na emeryturę, ale pracując na część etatu (do roku 2005) prowadził seminarium z metod statystycznych w genetyce i specjalny wykład o matematycznych aspektach genetyki.

Specjalnością naukową prof. Kloneckiego była statystyka matematyczna i jej zastosowania w teorii eksperymentu, kontroli jakości procesów produkcyjnych oraz w genetyce. Jego prace wniosły wkład także do biometrii i historii matematyki (biografie uczonych). Szczególnie cenne są jego rezultaty dotyczące modeli liniowych. Opublikował 36 prac w czasopiśmie naukowych. Współpracował z takimi statystykami jak: Z. Cyłkowski, R. H. Farrell, S. Gnot, A. D. Wiggins, R. Zmyślony oraz S. Zontek. Był wielokrotnie zapraszany do USA. Przebywał w Berkeley, Davis i Riverside. Kontakty, m.in. z prof. J. Sławą-Neymanem z Uniwersytetu w Berkeley, bardzo pomagały w rozwijaniu statystyki matematycznej w Polsce. Miał również ciekawe kontakty z chemikami, J. Schroederem i J. Zabrzeskim z Instytutu Chemii Nieorganicznej i Nawozów Mineralnych Politechniki Wrocławskiej. Prowadził dyskusje naukowe z astronomem W. Zonnem.

Dużo energii poświęcał dydaktyce i kształceniu kadry. Prowadził wykłady i seminaria ze statystyki i rachunku prawdopodobieństwa dla doktorantów IM PAN, Politechniki Wrocławskiej oraz studentów uniwersytetów w Poznaniu i Wrocławiu oraz wykłady monograficzne z teorii planowania eksperymentu i kontroli jakości dla doktorantów Politechniki Wrocławskiej. Był promotorem wielu prac magisterskich. Jego podręcznik „Statystyka dla inżynierów” jest do tej pory chętnie wykorzystywany. Wypromował 14 doktorów, spośród których wielu się habilitowało a niektórzy są już profesorami zwyczajnymi.

Był współinicjatorem i współorganizatorem corocznych konferencji statystycznych w Polsce. Wiele z nich było międzynarodowych. W 1974 r. współorganizował międzynarodowe sympozjum w Warszawie na 80-lecie, a w 1994 r. dużą międzynarodową konferencję w Jachrance na 100-lecie urodzin J. Sławy-Neymana. W 1981 r. zorganizował we Wrocławiu 14 Europejskie Spotkanie Statystyków. Wspólnie z K. Urbanikiem i C. Ryllem-Nardzewskim założył czasopismo *Probability and Mathematical Statistics* i był jednym z jego redaktorów. Był członkiem Międzynarodowego Instytutu Statystycznego (ISI), Instytutu Statystyki Matematycznej (IMS) oraz Bernoulli Society. W 1978 r. otrzymał Nagrodę Sekretarza Wydziału PAN za całokształt osiągnięć naukowych. W 2012 r. Polskie Towarzystwo Statystyczne, uhonorowało go medalem im. Jerzego Sławy-Neymana.

Cenił sobie życie rodzinne. Był żonaty i miał czterech synów. Dużo czasu spędzał w swoim letnim domu, gdzie spotykał się z przyjaciółmi i studentami. Zmarł 10 sierpnia 2012 roku we Wrocławiu.

Zdzisław Porosiński i Krzysztof Szajowski